कुतिः, कावना, चुकूषा, चुकावयिषा, चोकूया ;
कवनम्, कावनम्, चुकूषणम्, चुकावयिषणम्, चोकूयनम् ;
कुत्वा, कावयित्वा, चुकूषित्वा, चुकावयिषित्वा, चोकूयित्वा ;
प्रकुत्य, प्रकाव्य, प्रचुकूष्य, प्रचुकावयिष्य, प्रचोकूय्य ;
कावम् २, } कावम् २, } चुकूषम् २, } चुकावयिषम् २, }
कुत्वा २, } कावयित्वा २, } चुकूषित्वा २, } चुकावयिषित्वा २, }
चोकूयम् २ ; }
[1]कविः चोकूयित्वा २; }

(197) "कुक आदाने" (I-भ्वादिः-91. सक. सेट्. आत्म.)

कोककः-किका, कोककः-किका, [2]चुकुकिषकः-चुकोकिषकः-षिका,
चोकुककः-किका ;
कोकिता-त्री, कोकयिता-त्री, चुकुकिषिता-चुकोकिषिता-त्री, चोकुकिता-त्री;
— कोकयन्-न्ती, कोकयिष्यन्-न्ती-ती ; —
कोकमानः, कोकयमानः, चुकुकिषमाणः-चुकोकिषमाणः, चोकुक्यमानः;
कोकिष्यमाणः, कोकयिष्यमाणः, चुकुकिषिष्यमाणः-चुकोकिषिष्यमाणः,
चोकुकिष्यमाणः ;
कुक्-कुकौ-कुकः ; — —
[3]कुकितम् } तः, कोकितः-तम्, चुकुकिषितः-चुकोकिषितः, चोकुकितः-तवान् ;
कोकितम् }
[4]कोकः, कोकः, [5]कोकनः, चुकुकिषुः-चुकोकिषुः, चोकुकः ;
कोकितव्यम्, कोकयितव्यम्, चुकुकिषितव्यम्-चुकोकिषितव्यम्, चोकुकितव्यम्;
कोकनीयम्, कोकनीयम्, चुकुकिषणीयम्-चुकोकिषणीयम्-चोकुकनीयम् ;
कोक्यम्, कोक्यम्, चुकुकिष्यम्-चुकोकिष्यम्, चोकुक्यम् ;
ईषत्कोकः-दुष्कोकः-सुकोकः ; — —

---

1. औणादिकः 'अच इः' (द. उ. 1-67) इति इः प्रत्ययः ।
2. 'रलो व्युपधात्—' (1-2-26) इति सनः कित्त्वविकल्पः । तेन द्वे रूपे ।
3. 'उदुपधात् भावादिकर्मणोरन्यतरस्याम्' (1-2-21) इति निष्ठायाः कित्त्वं वा ।
4. 'देवमेषसेवादयः पचादिषु द्रष्टव्याः' (भाष्यम्. 3 1-135) इत्यत्र आदिपदेन अस्य ग्रहणम् । तेन इगुपधलक्षणं कं बाधित्वा कर्तरि पचाद्यच् । कोकः-चक्रवाकः ।
5. 'अनुदात्तेतश्च हलादेः' (3-2-149) इति युच् ताच्छीलिकः ।